

kan vente de bedste Kræfter i de høiere Embeds-
 Classer, er, at der er mangfoldige andre For-
 dele forbundne med Embedsstillingen, navnlig
 den Sikkerhed, som i den frembyder sig for Al-
 derdommen, i Overeensstemmelse med Pension-
 loven, navnlig ogsaa den Udfigt, der er aabnet
 dem til, allerede paa et tidligt Tidspunkt, alt-
 som Mærene tage til og Kræfterne tage af, at
 avancere op til de bestemte Indtægtsforøgelse;
 thi det forholder sig, som Enhver veed, i saa
 Henseende omvendt med en stor Deel af de
 borgerlige Virksomheder og deres Erhverv. Og,
 naar endelig den høitærede Minister, og jeg
 troer ogsaa den meget ærede Ordfører, har
 gjort opmærksom paa, at den Sum, der ved
 at følge Loven, som den foreligger, kunde være
 besparet, turde blive ubetydelig, nemlig kun
 3000 Rbd. aarligt, skal jeg blot bede om Til-
 labelse til nu atter at yttre den Overbeviis-
 ning, at, som det er i Huusholdninger i det
 Smaa, saaledes er det ogsaa i Statshuushold-
 ningen, at det er de smaa, de ubetydelige Ud-
 giffter, der ødelægge, fordi de komme i overvæt-
 tes Mængde, og man ved enhver enkelt i Sær-
 deleshed gjør den Bemærkning, at det er en
 Bagatel, at det kan komme ind paa mange
 andre Maader, og altsaa ikke kan have nogen
 afgjørende Indflydelse.

Ordf. Efter min Overbeviisning stemmer
 det med rigtige constitutionelle Principer, at
 Embedsmændenes Antal indskrænktes, saameget
 som muligt (Ja!), men at derimod de Em-
 bedsmænd, som man anseer for absolut for-
 nødne, bør aflægges saaledes, at de ikke alene
 ere frie for trykkende Næringsforger, men ogsaa
 med Lyst og Iver kunne udføre deres Kald i
 Statens Tjeneste (Ja!). I Henhold hertil
 var det oprindeligt mit Ønske, at de Gagesum-
 mer, den høitagtede Finansminister havde bragt
 i Forslag, i det Hele taget uforandrede maatte
 blive vedtagne, da jeg anseer det for vist,
 at han nøiagtigt kjendte Lovvæsenets Forhold
 og Lovembedsmændenes Lary, saa at hans
 Mening i denne Sag fortjente den allerførste
 Vægt. Jeg havde, da denne Sag var under
 2den Behandling her, filliet nogle Ændrings-
 forslag, og navnlig det, at en Lovinspector,
 for hvis Vedkommende Udvalget androg paa
 en Nedsættelse, skulde aflægges med den fore-

slaaede Gage af 2,500 Rbd., men da jeg ved
 Sygdom var forhindret fra at deeltage i For-
 handlingerne, ansaae jeg det for rigtigt at tage
 de af mig stillede Ændringsforslag tilbage, og
 de kom saaledes ikke under nærmere Drøftelse.
 Det ærede Thing har imidlertid med en meget
 betydelig Pluralitet erklæret sig for de Gager,
 som det af Thinget vedtagne Lovforslag inde-
 holder, og jeg maa ansee det for aldeles utils-
 raadeligt at fravige den Beslutning, Thinget
 i saa Henseende nu engang har taget, saame-
 get mere, som jeg virkelig anseer de Gager,
 som ere blevne vedtagne, for at være meget
 lave. Man maa ikke antage, at de Gager,
 som Forslaget indeholder, virkelig ville komme
 Embedsmændene tilgode med deres fulde Be-
 løb; der vil stee meget betydelige Afdrag inden
 Embedsmanden faaer det Beløb, han behøver
 for at soutenere sig og Familie. Først kommer
 Staten og tager under Navn af Krigsskat,
 under Navn af Indkomstskat, under Navn af
 Rangskat et betydeligt Afdrag; saa kommer
 Kommunen og fordrer et betydeligt Afdrag
 til Communaludgifter; for det Tredie fordrer
 Embedet til Ekvipering en ikke ubetydelig
 aarlig Sum, navnlig er det bekjendt, at de
 executive Embedsmænd til deres Ekvipering be-
 høve et ikke ringe Beløb, da deres Forretnin-
 ger, isærdeleshed naar de for største Delen fore-
 gaae udenfor deres Bopæl eller Contoir, ud-
 fordre, at de skulle være klædte overeensstem-
 mende med deres Stilling. Endelig kommer
 Familien og udkræver for det Fjerde et ikke
 ubetydeligt Beløb, nemlig den lovbestemte aar-
 lige Præmie til Livrente- og Forsørgelsesan-
 stalten, som ingen Embedsmand kan unddrage
 sig, uden at være udsat for Udpantning, og
 den decourteres i alt Fald i hans Gage, der-
 som den ikke til rette Tid præsteres. Naar de
 nu, mine Herrer! ville tage alle disse forskjel-
 lige Beløb og afforte dem i Gagen, ville de
 see, at der bliver betydeligt Mindre til Em-
 bedsmanden, end det kunde synes ved første
 Diekast paa Loven (Ja!). Naar man nu des-
 uden tager Hensyn til — et Hensyn, som det
 ikke forekommer mig at være tilstrækkeligt taget
 i Betragtning ved de Forhandlinger, som have
 fundet Sted over denne Lov — at de fleste
 Embedsmænd ere Familiefædre, og at Fa-